

WORLD PARROT TRUST

PsittaScene 31:2 Summer/sommar 2019
Översättning Maria R. Borgh och Lars Persson

www.parrots.org
sweden@parrots.org

Tryckt på återvunnet papper

INNEHÅLL

- 4) Budskap från direktören - *Steve Milpacher*, operationsansvarig
 - 5) 14 år med EUs handelsförbud: *Miljoner fåglar flyger fritt*
 - 8) Konfiskering är det första steget: *Att återbörda fångade papegojor till det fria i Indonesien*
 - 11) Att se vilda papegojor: *En personlig vandring till Tambopata, Peru*
 - 14) Röddpannade aror: *Samarbete för att ta dem tillbaka från utrotningens brant*
 - 18) PsittaNytt - *Nyheter och uppdateringar om papegojor - WPT-kontakter*
 - 20) Papegojor i det fria - *Hoffmannparakit*
-

PÅ OMSLAGET

Den röddpannade aran är endemisk i ekosystemet i Andernas kuperade dalgångar och har genomgått en ödeläggande populationsminskning på grund av fångst till sällskapsfågelshandeln och som ett resultat av konflikter med jordbrukare.

Läs mer om arbetet med att skydda denna art på sidan 15: *Röddpannade aror - Samarbete för att ta dem tillbaka från utrotningens brant*

Foto © National Geographic Image Collection

BUDSKAP FRÅN STEVE

Då vi nu går in i mitten på året påminns vi av att en central fråga som fortfarande berör vilda papegojor är handeln. I 'Konfiskering är det första steget' av Mehd Halaouate, programansvarig för Indonesien, får vi lära oss att fågelfångst är en viktig faktor som påverkar papegojopopulationerna i ett av de mest utbredda och komplexa länderna på jorden.

I övrigt i denna upplaga kan vi läsa att förföljelse och habitatförlust i princip har utrotat de vilda röddpannade arorna i Bolivia. Och trots att dessa problem fortgår så arbetar WPT hårt för

att ta itu med dessa utmaningar, och samarbetar med lokala samhällen för att förändra perspektiv och utgångar.

Mer positiv är Dr. Rowan Martins återblick på en betydelsefull händelse från mer än ett årtionde tillbaka, den Europeiska Unionens beslut att förbjuda handel med vildfångade fåglar, och hur detta sedan dess påverkat handeln och de vilda populationerna. Och slutligen tar WPT-supportern Cheryl Rutherford med oss på en livs resa för att se vilda papegojor vid lerbranterna i Peru.

Vi inbjuder er till att reflektera över och uppskatta berättelserna i denna upplaga.

14 ÅR MED EUS HANDELSFÖRBUD:

MILJONER FÅGLAR FLYGER FRITT

Av Rowan Martin, PhD, WPTs programdirektör i Afrika

I oktober 2005 yrkade Europeiska Unionen (EU) för ett stopp av importen av vilda fåglar - ett beslut som hade potentialen att rädda miljoner fåglar varje år.

World Parrot Trust stod i centrum av ansträngningarna med att få slut på handeln och ledde en kampanj som till slut stöddes av 230 organisationer och som uppmanade EU att sluta med import av alla vilda fåglar.

DET INITIALA FÖRBUDET VAR TEMPORÄRT och syftade till att förhindra spridandet av fågelinfluensa, men baserat på EUs egen riskanalys gjordes förbudet permanent 2007 med ett breddat fokus på både biosäkerhet och djurvälstånd.

Enligt den officiella CITES-statistiken så dominerade EU under 1990-talet och tidigt 2000-tal handeln med vilda papegojor och andra fåglar, och importerade *2 278 000 papegojor mellan 1995 och 2005*. Innan 2005 hade Belgien, Italien, Nederländerna, Portugal och Spanien en import omfattande två tredjedelar av de 1,3 miljoner vilda fåglar som årligen såldes på den globala marknaden. Många fåglar inom handeln kom från västra Afrika och då med 70% av alla exporterade fåglar från Guinea, Mali och Senegal.

Alltmedan förbudet säkerligen skulle få en omfattande påverkan på den legala importen in till Europa var det mera osäkert hur det skulle utveckla sig i stort. Skulle förbudet helt enkelt leda till att handel skedde illegalt? Skulle handeln drivas mot nya regioner? Eller ännu värre, skulle ett förbud till och med stimulera och trigga handeln, som en del fruktade?

Ett antal nya studier har börjat ge svar på dessa frågor. En studie publicerad 2017 i den ledande tidskriften *Science Advances* analyserade officiella CITES-siffror och fann att den globala handeln hade minskat med 90% efter det att förbudet inträtt.

Prof. Diederick Strubbe förklarade, "Det är en viss omdirigering av handeln till andra områden och viss handel kan ha blivit illegal, men den globala minskningen är så omfattande att den inte kan förklaras av enbart detta". Studien fann också att den internationella handeln var den huvudsakliga orsaken till att exotiska fåglar spriddes över världen och att EU-förbudet starkt reducerade risken med att introducera invasiva arter över större delen av världen.

En annan nyligen utkommen studie närmade sig ämnet från en annan vinkel men kom till liknande slutsatser. Denna studie, ledd av Dr. Laura Cardador från University College London, fokuserade på effekten i endast två EU-länder - Spanien och Portugal. De undersökte i detalj förändringar i försäljningen av papegojor på marknader för sällskapsdjur och introduktionen av exotiska fåglar innan och efter förbudet. Medan antalet nyintroducerade exotiska arter ökade exponentiellt varje år till 2005 (parallellt med volymen importerade vilda fåglar), så minskade det markant under åren som följde efter förbudet. Intressant nog så minskade inte mångfalden av fågelarter på marknaden efter förbudet, men det blev en dramatisk skiftning bort från vildfångad fåglar till förmån för de som fötts upp i fångenskap. Detta stödjer uppfattningen att förbudet istället för att ha stimulerat en svart marknad på vilda fåglar istället har varit effektivt på att reducera införseln av vildfångade fåglar till EU.

Att reda ut förbudets påverkan kontra andra faktorer är emellertid inte alltid lätt. Vid den tid då förbudet infördes var det flera andra förändringar som ägde rum runtom i världen som också påverkade den globala handeln. CITES gjorde tex 2006 ett antal rekommendationer som påverkade handeln med grå jako (*Psittacus erithacus*) vilken vid denna tid var bland de vilda fåglar som det handlades mest med. Dessa rekommendationer inkluderade exportsuspensioner och användandet av konservativa exportkvoter från flera länder som exporterade fåglar i västra och centrala Afrika, detta vid ungefär samma tid som populationer i det vilda kollapsade. Mellan tidigt 90-tal och tidigt 2010-tal så minskade populationerna av grå jako i Ghana med 90 - 99%, Ghana som varit en av de ledande exportörerna av dessa fåglar.

En liknande utmaning vad gäller orsak och verkan finns bakom drivkrafterna av importen av vilda munkparakiter (*Myiopsitta monachus*) till Mexiko. Denna handel har dominerat den globala senare år och då med en halv miljon vilda munkparakiter som importerats till Mexiko mellan 2000 och 2015, 90% av dessa efter 2008. Som ett resultat har vilda populationer av munkparakiter etablerats över hela landet och de fortsätter att sprida sig.

Ökningen av importerna sammanföll med mitten av 2000-talet vilket fick några att dra slutsatsen att EU-förbudet bar skulden att handeln omdirigerats till Mexiko. Skalan på handeln till Mexiko efter EU-förbudet var dock så otrolig mycket större än antalet munkparakiter som tidigare importerats till EU vilket visade att andra faktorer spelade in.

En nyligen utförd undersökning av de senaste drivkrafterna bakom munkparakithandeln, ledd av bevarandegrupper i Mexiko, visade att man inte kunde klandra EU-förbudet och påvisade att Mexiko redan innan förbudet var en stor importör av papegojor, och att ökningen av handeln med munkparakiter speglades av en spirande handel med andra exotiska sällskapsdjur, inklusive reptiler och prydnadsfisk. Handelsökningen tillskrevs istället ekonomiska faktorer och ett antal opportunistiska importörer.

Det står nu klart att EUs handelsförbud har haft en positiv påverkan på den globala handeln med vilda fåglar. Miljoner fåglar har förskonats onödigt lidande, spridandet av exotiska arter samt smittsamma sjukdomar har minskat, och vilda fågelpopulationer har skyddats. De största frågorna som kvarstår är varför detta inte hände tidigare, och varför vissa länder tillåter att handeln fortgår. Under tiden gör vi framsteg, men det återstår mycket arbete. World Parrot Trust kommer fortsätta vara ledande och förorda förnuftig policy baserad på kunskap för att få ett slut på handeln med vilda fåglar.

Bildtexter: *Blåpannad amazon som fångats i ett nät.* © World Parrot Trust

Patagonienparakiter som satts i bur för transport (cirka 2005). Foton som detta och videobevis insamlade av WPT bidrog till att uppnå EUs förbud på import av vilda fåglar.

Innan det permanenta förbudet av import av vilda fåglar som kom 2007 tillät EU en import av över 2 miljoner fåglar årligen.

VAD ÄR CITES?

”The Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora”, CITES, är en internationell överenskommelse mellan regeringar. Dess mål är att försäkra att världsvid handel med vilda fåglar och växter inte äventyrar deras överlevnad.

CITES-deltagare måste årligen uppge data om antalet exemplar av de olika arter som anges i överenskommelsens bilagor. Här inkluderas alla papegojarter med undantag av undulater (*Melopsittacus undulatus*), nymfkakaduor (*Nymphicus hollandicus*), halsbandsparakiter (*Psittacula krameri*) och rosenhuvade dvärgpapegojor (*Agapornis roseicollis*).

VIDARE LÄSNING

Denna artikel baseras på följande sakkunnigt granskade forskningsartiklar och rapporter. De som är markerade med asterix är fri tillgång.

Cantu-Guzmán, J.C. and M. E. Sánchez-Saldaña. (2018) *Mexico’s massive imports of Monk Parakeets: Debunking a myth.* *Defenders of Wildlife and Teyeliz A.C.*

Cardador, L., Lattuada, M., Strubbe, D., Tella, J. L., Reino, L., Figueira, R., & Carrete, M. (2017) *Regional Bans on Wild-Bird Trade Modify Invasion Risks at a Global Scale.* *Conservation Letters*, 10(6), 717-725.*

Cardador, L., Tella, J. L., Anadón, J. D., Abellán, P., & Carrete, M. (2019) *The European trade ban on wild birds reduced invasion risks. Conservation Letters*, 20, e12631-7.*

Hobson, E. A., Smith-Vidaurre, G., & Salinas-Melgoza, A. (2017) *History of non-native Monk Parakeets in Mexico. PLoS ONE*, 12(9), e0184771-17.*

Martin, R. O. (2018) *Grey areas: temporal and geographical dynamics of international trade of Grey and Timneh Parrots (Psittacus erithacus and P. timneh) under CITES. Emu - Austral Ornithology*, 118: 113-125.

Martin, R. O. (2018) *The wild bird trade and African parrots: past, present and future challenges. Ostrich-Journal of African Ornithology*. 89: 139-143.

Reino, L., Figueira, R., Beja, P., Araújo, M., Capinha, C., & Strubbe, D. (2017) *Networks of global bird invasion altered by regional trade ban. Vol. 3 (11), e1700783.**

KONFISKERING ÄR DET FÖRSTA STEGET:

ATT ÅTERBÖRDA FÅNGADE PAPEGOJOR TILL DET FRIA I INDONESIA

Foton och artikel © Mehd Halaouate, WPT, programansvarig för Indonesien

VI INOM WPT HAR AKTIVT KÄMPAT emot den illegala papegojhandeln på Moluckerna och på Sulawesi, Indonesien, under några år nu. Resultaten har varit blandade eftersom dessa åtgärder är nya i regionen och i resten av landet. En del av problemet är att fångst av fåglar och handel med dessa länge har varit vanligt och socialt accepterat här. Det är först nu, och efter det internationella bevarandesamhällets tryck, som indonesiska myndigheter har börjat upprätthålla de lagar som rör illegal handel med djur och börjat göra planer för hur man ska hantera det ökande antalet djur som fångats för detta ändamål.

Handeln med vilda djur från Filippinerna och Indonesien ökar snabbt allt eftersom hobbyn att hålla vilda fåglar blivit populär i båda länderna. WPT har fått reda på att *inte mindre än fyra* stora konfiskeringar har skett i april 2019 enbart. På Bali har nya okontrollerade zooaffärer växt upp som svampar. Indonesien är en stor leverantör och exportör av fångenskapsuppfödda arter som dvärgpapegojor och undulater, men dessa fåglar är inte de som samlare är ute efter. De söker de mest exotiska vilda papegojarterna och tjuvjägare förser dem i allt större antal.

VARFÖR KONFISKERINGEN AV ILLEGALT FÅNGADE FÅGLAR OCH ANDRA DJUR ENDAST ÄR DET FÖRSTA STEGET

Att placera alla papegojarter inom regionen på den indonesiska skyddslistan år 2018 var ett stort steg framåt. Det är också en stor framgång att myndigheter lyckas stoppa att fåglar flyttas från öarna där de kommer ifrån. Det återstår dock fortfarande mycket arbete; när man handskas med den illegala handeln med vilda djur, tycks regeringen och myndigheterna i landet stanna vid konfiskeringen och vad som händer med djuren därefter är mera osäkert. På grund av

detta måste alla vi som arbetar med att stoppa handeln se till att konfiskerade djur rehabiliteras så snabbt som möjligt så att de kan återbördas till det fria utan alltför stora umbäranden. Ju längre tid i fångenskap utan planer för framtiden, desto mindre chans att de överlever.

POSITIVA INSATSER KAN GE POSITIVA RESULTAT

Det är mycket viktigt att säkerställa att fåglarna är friska och har de nödvändiga färdigheterna så de kan överleva när de släpps. WPT, tillsammans med våra partners i Indonesien, arbetar aktivt med att tillämpa dessa åtgärder på olika öar i regionen och erbjuder praktik och träning för skogspersonal i nödhantering och omvårdnad samt finansierar inhygning, mat och medicin så att fåglarna kan omhändertas och skötas på ett bra sätt. Vi har instruerat personal vid lokala räddningscenter om fåglarnas rehabilitering, och hur man följer de rätta procedurerna vid planering och utförande av fåglarnas frisläppning.

Ett annat steg i processen är att bygga mer kapacitet för att sköta det ökande antalet konfiskerade vilda papegojor. Detta innebär inte att "lagra" fåglar på obestämt tid, utan för att se till att räddade fåglar går igenom varje steg av rehabilitering, återhämtning och frisläppning. Ett exempel är på North Maluku (Moluckerna), där "Nature Conservation Agency Indonesia" (BKSDA) nu bygger upp ett nytt centrum för att temporärt hysa stora antal konfiskerade vilda djur, särskilt papegojor. Den nya anläggningen vid Tobelo har utrymme att odla några av de växter som de räddade papegojorna lever av och behöver. Detta är viktigt eftersom matvaror är dyra att köpa i regionen. Tobelo, en stad i provinsen North Maluku, och Morotai Island norr om Maluku, är smugglingshärdar så att ha ett centrum just där kommer inte bara att stödja det vilda utan det kommer också att förbättra och öka skogsdepartementets närvaro i regionen.

INSAMLING AV DATA OM PAPEGOJFÖRSÄLJNING VID MARKNADER I REGIONEN

En av de mera betydande aspekterna av vårt arbete för att stoppa handeln med papegojor i Indonesien är att samla data från de stora och livliga fågelmarknaderna på öarna Java och Bali. Det är avgörande att dokumentera dessa trender eftersom dessa platser är huvudsakliga kommerscentran där illegal handel förekommer. Med denna information kan vi hyfsat väl förutse vilka arter som snart skulle kunna föras till listan med hotade arter. Vi har varnat för ett antal arter efter att ha sammanställt data från marknaderna. Papegojor som praktlorikiter och rödbröstade lorikiter (*Trichoglossus ornatus* och *T. forsteni*), tjatterlorier (*Lorius garrulus*), ädelpapegojor (*Electus roratus*) och vittofskakaduor (*Cacatua alba*) ses frekvent i handeln.

För att få en fullständig bild av denna illegala fångst utför vi också fältarbeten i regionerna där dessa arter finns. Vi kan tydligt se, både på Sulawesi (där praktlorikiter kan ses) och Sumbawa (där rödbröstade lorikiter finns) att antalen av dessa arter kraftigt minskat i det fria.

Situationen för tjatterlorier och vittofskakaduor är densamma. Detta beror mestadels på fångst för sällskapsdjurshandeln.

Vi börjar dock se positiva resultat från vårt samarbete med lokala myndighetspersoner och bevarandepersonal. Den 19:e juli 2018 utförde vår lokala partner "Nature Conservation Agency

Indonesia” ett frisläppande av rehabiliterade papegojor på Bacan Island på North Maluku. WPT hade givit medel för att bygga temporära inhägnader (för att hysa fåglar innan en mjuk frisläppning - en som tillåter fåglarna att vänja sig vid omgivande terräng, dess födoresurser och möjliga faror) samt viss logistisk ledning. 27 vittofskakaduor, 10 ädelpapegojor och 14 tjatterlorier lyfte till friheten denna dag vilket var en triumf för fåglarna och för alla de personer som var inblandade.

Att återbörda friska fåglar till det fria är det förnämsta meddelandet för att visa att dessa underbara varelser bäst hålls vilda i det fria. Det finns gott om i fångenskap uppfödda papegojor, mer än nog för att tillfredsställa efterfrågan på sällskapsfåglar, och det finns inga praktiska eller moraliska skäl till att fånga vilda fåglar. Vi alla som håller och beundrar papegojor i vår närhet som sällskap har en roll i att kämpa mot utrotandet av dessa arter, och inte bara där papegojor finns. Vi kan göra detta varhelst vi bor genom att göra det barmhärtiga valet att inte köpa vildfångade fåglar.

Bildtexter: *Konfiskerade vittofskakaduor väntar på transport till en räddningsanläggning*

Ovan: *En tjatterlori tynar bort i en hopplockad bur*

Nedan: *Vittofskakaduor visar tecken på ovarsam hantering*

Konfiskerade papegojor livnär sig på lokal föda medan de väntar på transport till större inhägnader

En ädelpapegojhane hämtar sig efter konfiskering

ATT SE VILDA PAPEGOJOR:

EN PERSONLIG VANDRING TILL TAMBOPATA, PERU

Foton och artikel © Cheryl Rutherford

Det var åtminstone tio år sedan som mitt intresse om papegojor växte från att ha dem som husdjur till att inkludera bevarande och miljöfrågor. I min forskning lärde jag mig om Tambopapa National Reserve i amazonasdjungeln och dess population av vilda aror och papegojor. Till och med ordet “Tambopata” lät magiskt; det var som en talisman eller provosten av vad som var viktigt.

Under åren tänkte jag på det och tänkte till mig själv att “En dag ska jag besöka Tambopata. En dag ska jag se papegojor leva i sin naturliga miljö, flygande fritt mot den blå himmelen. En dag ska jag höra deras vilda röster ropa över trätopparna”.

DÅ, SLUTLIGEN, BLEV “EN DAG” IDAG.

Dagen den 25 augusti 2018 startade 4.30 på morgonen.

Jag kände min mans hand på min arm för att säkerställa att jag var vaken. Jag öppnade mina ögon i mörkret och lyssnade till djungelns läten - till och med då ropade livet runt omkring oss. Vi hörde våra grannars larmklockor försiktigt ringa och deras tysta röster i stugan bredvid oss.

Efter en kylig natt i djungeln hoppade jag snabbt ur sängen, sköljde ansiktet med kallt vatten och tog min kamerautrustning. Jag kunde knappt tygla min iver. Idag skulle jag gå till Chuncho-lerbranten i Tambopata National Reserve för att med egna ögon bevittna vilda aror och papegojor och parakiter i sin naturliga miljö.

Medan jag begav mig till huvudbyggnaden reflekterade jag över de senaste dagarna. Vi anlände till Collpas Tambopata Lodge i Amazonas regnskog (som låg vid floden Madre de Dios i sydöstra Peru) efter en flygtur från Lima till Puerto Maldonado, en taxitur till ett litet samhälle i utkanten av regnskogen, en fyrhjulsdriven biltur till floden över en skumpig, klumpigt framhuggen väg (förbi sektioner av djungeln som bränns för att göra plats för civilisationen), en flodbåtstur förbi illegala guldgruveoperationer, och sedan slutligen up för några steg som karvats in i flodbanken och längs med en kort skogsstig till vår loge. Detta skulle bli vårt hem för de följande fem dagarna.

Medan alla guiderna vi träffade på logen var vänliga, erfarna och kunniga i lokal flora och fauna (en log brett efter att ha berättat att han verkligen föredrog att visa turister fåglarna och djuren än att jaga och stjäla dem som han hade behövt göra som ung), så var vi extra gynnade av lyckan att ha fått en lokal fågelskådare - Jesus Cieza från South Birding Peru - som vår guide.

Efter att jag sagt till honom att jag var "här för fåglarna", tillmötesgick han mig genom att peka ut diverse fjäderförsedda arter under våra vandringar, utöver de landlevande däggdjuren och regnsskogsväxterna. En koloni rostryggiga oropendola hade ett dussintal långa, fritt hängande bon i mitten av logens ägor, medan blågrå och silvernäbbade tangara flög runt i buskarna. Vi såg kapybara och olika typer av dödskallearor. Jag såg en agutier (en sorts gnagare) leta efter vilda bananer mindre än en meter från mig en morgon. Jag till och med fick ihop modet att gå och titta på några fågelspindelungar som stilla vilade utanför sitt bo nära vår stuga. Vi träffade den bofasta röda aran Cheska ("stjärna") och amazonerna Poly och Pepe (alla räddade fåglar som inte kunde släppas fria igen), och delade smaskiga mål mat med dem.

Men dessa nya upplevelser var bara en försmak till det egentliga skälet vi hade rest hela vägen hit. Klockan var nu 5.30 på morgonen och gryningen hade precis grytt. Vår lilla grupp samlades i den gemensamma matsalen, plockade med oss lokalt hämtade frukosttillbehör, och gick ner till flodbåten för den 45 minuter långa färden till lerbranten. Vi stannade till vid parkvaksstationen för att berätta att vi skulle ge oss in i parken, och fortsatte sedan resan. Medan vi båtade ner för floden pekade Jesus ut djur (kajman, snöhäger, amazonskarv, sköldpaddor) och jag skannade ivrigt skyarna för papegojor.

När vi anlände destinationen fanns det redan andra båtar där. Vi blev tillsagda att vara tysta, respektfulla och hålla oss till vår del av tittplattformen. När vi vandrade genom djungeln kunde jag redan höra fåglarna. De var högljudda och pratsamma och det skrikiga ljudet gav mig ett stort leende på läpparna. Vi kom ut genom träden och tittade över ravinen.

TILL SLUT, DÄR VAR DE.

Det var som om naturen hade öppnat sin palett och kastat ut färgklickar av lysande smaragdgrönt, rikt ultramarinblått och djupt rubinrött på en kanvas av löv. Jag tittade storögt medan blixtrar av karmosin, kobolt, ockra och jade for som skott genom luften. Lavendelblå huvuden guppade bland olivgrönt och skiffergrått. Röda aror, blågula aror, grönvingade aror, mjölamazoner, weddellparakiter, blåhuvad pionus: de var där allihop. Dussintal på dussintal av fåglar, där var och en tog sin tur att gräva i leran eller flockades i omkringliggande träd. Jag stod mållös, betraktade deras upptåg med öppen mun och ögonen fulla av tårar.

Efter att vi tittat på ett tag berättade Jesus att idag var en mycket speciell dag. Man kan uppenbarligen inte boka tid med djuren så det är alltid rena lotteriet om hur många - om ens några - du kommer se på en specifik plats. Men denna morgon fick vi jackpot: en underbar blå himmel och 500-600 fåglar som alla tog del i den sociala tillställning som lerbranten är. Guiderna anmärkte till varandra om vilken ovanlig morgon det var och spekulerade om att det

kanske berodde på det kraftfulla regnfall vi haft dagen innan. Vart vi än tittade såg vi aror som åt, papegojor som högljutt lekte, fåglar som satt i träd och putsade sig och gjorde sig redo för dagen. Vingar sträcktes och stjärtar spreds ut; fågelallianser smiddes och band återskapades. Det var, med ett ord, spektakulärt. Vi fick veta att lerbranten tjänar tre viktiga syften för fåglarna i den delen av Amazonas:

1. Den förser dem med mineraler (natrium) som annars saknas i dieten;
2. Leran neutraliserar gifter som finns i en del av de frukter/frön de äter;
3. Det är en social mötesplats och "datingplats" där fåglarna kan samlas, socialisera, och hitta potentiella partners.

Jag tog kort efter kort tills min man till slut (kärleksfullt) sa till mig att det var dags att lägga ner kameran och bara insupa det. Så det gjorde jag. Han hade rätt. Jag stod där och tittade på det flerfärgade spektaklet framför mig med mina fötter på jorden och mitt hjärta svävande med fåglarna. Jag förundrade mig över hur exceptionell denna upplevelse var och fylldes av tacksamhet.

Senare, efter att vi ätit lite frukost omringad av synen och ljuden av fåglar som åt sin, bar vi bort allt som vi hade tagit med oss, packade båten och gav oss tillbaka mot logen och mot vårt nästa äventyr. När jag satt på bänken med båtens motor brummande i mina öron, log jag mot himlen, mitt hjärta sprickfärdigt. Jag kunde fortfarande höra fåglarna prata i mitt huvud, luften myllrande med färger. När vi tog oss upp för floden såg jag en stor flock aror segla över trädtopparna, i ständig kommunikation med varandra medan de flög ovanför träden.

De fortsatte sin dag de med - och det var en glädje att få se.

FÖR MER INFORMATION OM HUR MAN HITTAR ANSVARSFULLT RESANDE:

The International Ecotourism Society (Internationella Ekoturismsällskapet, TIES) är ett globalt nätverk av professionella, institutioner och individer som hjälper till att sätta miljömässigt och socialt ansvariga principer i verklighet inom ekoturismindustrin.

Länkar till TIES, Wild Parrots Up Close, Parrot Lovers Cruise, Grey Parrot Excursions-Uganda med flera finns på WPTs hemsida på: parrots.org>take action>ecotourism

RÖDPANNADE AROR:

SAMARBETE FÖR ATT TA DEM TILLBAKA FRÅN UTROTNINGENS BRANT

Av Jhony Salguero Colque, Christian Orgaz and José Antonio Díaz Luque
Alla foton © Parrot Conservation Bolivia (CLB)

Klockan är 4 på morgonen och det är dags att ge sig av. Målet är att anlända i gryningen för att se dem lämna sovplatserna. De ger sig av i par, i grupper, till olika platser där de sedan tillbringar dagen med att leta mat.

Vi har färdats 67 km under 6 dagar, vandrande på ko- och getstigar för att nå den historiska platsen där arorna häckar. Vi räknade till 301 aror, av vilka 11 är ungfåglar, vilket ger hopp till artens överlevnad.

Den torra luften är fylld av korta skrik: en del hårda, en del musikaliska. De mellanstora helgröna arorna med klarröda färgacenter är mycket upptagna under dagen med att flyga till och från födoområden, leta föda, putsa sig, och socialisera. Ett par flyger runt dalen med sin

ungfågel efter, ungfågeln med svart panna istället för det starkt vinröda som föräldrarna har. När dagen är över samlas de för att övernatta bland klippor eller i de få kvarvarande stora träden.

Den rödpannade aran (*Ara rubrogenys*) anses av International Union of the Conservation of Nature (IUCN) vara en av tre arter av aror som hotas mest av global utrotning. Arten är inhemsk i Bolivias Anderna och dess kuperade dalar och har lidit en ödeläggande populationsminskning länkad till fångst för den internationella handeln, där tusentals individer togs för att slutligen hamna som husdjur, främst i Nordamerika och Europa. Dessutom, fångsten av ungar för att bli husdjur lokalt och dödandet av vuxna och ungfåglar som ett resultat av konflikter med jordbrukare är de huvudsakliga hoten som tar denna art till utrotningens brant. Är det för sent att rädda arten? Tidigare erfarenhet säger att det inte nödvändigtvis är det: den blåstrupiga aran (*Ara glaucogularis*), vars vilda population endast bestod av hundra individer när forskare upptäckte arten, har än så länge räddats från det hemska ödet utrotning på grund av en fokuserad insats av World Parrot Trust och lokala organisationer samt partnerorganisationer.

Baserat på den framgången påbörjades 2017 ett förberedande arbete i den rödpannade arans område i samhällena Anamal och Las Juntas i det skyddade området Jardín de Cactáceas Municipal Protected Area, för att bedöma de huvudsakliga hoten mot fåglarna och hitta lösningar som kan hjälpa arorna och människorna att existera tillsammans.

Ett utkast för en arbetsplan har färdigställts, en som lägger tonvikt på samhällelig involvering och ledarskap liknande ett initiativ för den blåstrupiga aran och Gran Mojós Municipal Protected Area (se *PsittaScene vintern 2016-2017, Bolivianskt samhälle skapar stort skyddsområde*).

Det har tydligt framkommit från insatsen med blåstrupiga aror att de sanna bevararna och förmånstagarna av skyddet av arorna ska vara de människor som lever sina vardagliga liv med dem, och med detta i åtanke skapades det rödpannade ara-projektet, Red-fronted Macaw Program.

När datan från den inledande forskningen har analyserats, kommer den resulterande modellen kunna användas i omkringliggande samhällen som har hög densitet av häckningsklippor och/eller där grödoplundring av fåglarna är stor. Relationen som varje samhälle har med sina bofasta rödpannade aror är unik och kräver speciell eftertanke, därför kommer gruppen arbeta individuellt med byarna för att tillmötesgå behoven av både människor och fåglar.

ATT ENGAGERA SAMHÄLLEN FÖR ATT LÄRA OM OCH TA DEL AV BEVARANDE

Att skapa ett nätverk av lokala och internationella allianser är nödvändigt för att uppnå en långsiktig och betydelsefull insats i bevarandet av den rödpannade aran. Ett sätt att arbeta tillsammans med folk är att erbjuda miljö-outreachprogram, där hundratals barn (och en del föräldrar) får information om naturlivet i deras område.

Samhällen där arorna hittas deltar i årliga händelser som till exempel Saint's Day's festivals, helgonfestivaler, där programpersonal deltar för att sprida medvetenhet om fåglarna. Lokalbör deltar också i samhällsledda aktiviteter som ger inkomst till oerhört fattiga familjer. Många behöver desperat denna hjälp: jordbrukare i regionen stöter på problem med att arorna äter deras jordnöts- och majsskördar, något fåglarna gör när den naturliga födan blir mer knapp under torrperioden. Detta ökar effekterna av fattigdomen och leder till konflikt med arorna. Den rödpannade arbetsgruppen har nu funnit några praktiska lösningar: de har börjat arbeta med samhällena Anamal och Las Juntas, tillsammans med kommunen Comapara, för att börja planera för ett häckningskoloniprogram (Guardianes de Colonias), som kommer stödja lokala samhällen under en modell för hållbar utveckling av de viktigaste häckningsområdena för arten.

I två av de skyddade områdena finns totalt 209 aror, och byborna i dessa områden kommer ha ansvar för dem och landet, för att skydda det och använda det på ett hållbart sätt med ekoturism och andra aktiviteter backade av WPT och dess lokala partners. Bland de åtaganden som samhällena tar sig an finns kämpande mot olaga handel av naturliv, återställande av habitat, återuppbyggande av nednötta flodbänkar, och skydd av arornas häckningsplatser. Efter häckningssäsongen kommer gruppen hålla ett utbyte mellan de deltagande samhällena för att diskutera utmaningar och möjliga förbättringar.

ARBETE MED ARORNA UTE I FÄLTET

För populationer så små som denna, kan att maximera uppfödningproduktionen bland vilda par hjälpa till att försäkra populationens stabilisering och sedan tillväxt. Det finns en uppskattad populationsstorlek (600-800 individer) men de sanna siffrorna är inte kända vilket gör det kritiskt viktigt att skydda de vuxna, deras bon och deras ungar. Dessutom kommer personal, forskare och lokalbor göra en vidsträckt räkning för att ta reda på fåglarnas nuvarande status. Denna räkning kommer identifiera de viktigaste häckningsområdena som kan vara i fara, så att Breeding Colony Guardian-programmet kan påbörjas på de platserna.

MINSKA ELLER HELT STOPPA FÅNGSTEN AV VILDA FÅGLAR

Till sist, att minska eller stoppa fångsten helt och hållet är helt nödvändigt; ungar tas fortfarande från sina klipp-bon. Gruppen kommer få reda på hur många sällskapsfåglar som för närvarande hålls i samhällena som deltar i Breeding Colony Guardian-programmet; i Bolivia äger staten alla vilda djur i landet och invånare har inte tillstånd att hålla dem. Men, under programmet kan en person som just nu har en sällskapsfågel, och som kan bevisa att den är i gott skick och som kommer lära sig mer om dess behov, bli "laga vårdnadshavare" för den individen. Denna metod kringgår en systematisk statlig insamling av illegalt hållna djur, vilket förhindrar att de hålls i förvar på obestämd tid i räddningscenter.

Gruppen kommer också stödja koordinering av statliga institutioner ansvariga för kontrollen av och åtal mot handeln med vilda djur, och kommer styrka parkarbetares möjlighet att upprätthålla anti-fångstlagar med utrustning och utbildning så att de mer effektivt kan göra sina jobb. Uppmuntrandet att vitt publicera konfiskationer och efterföljande juridiska aktioner i pressen kommer skicka ett budskap till blivande tjuvjägare att deras aktiviteter inte är tillåtna.

Dessa åtgärder kommer inte en sekund för tidigt, då den rödpannade aran håller på att försvinna och ett omedelbart ingripande behövs för att rädda dem. Med hjälp av lokala, regionala och internationella organisationer och en beslutad åtgärdsplan, kan arornas överlevnad i det vilda kanske bli möjlig.

BILDTEXTER:

Vänster: WPT-personal och gruppmedlemmar på tur i det skyddade området.

Höger: I samhällena Anamal och Las Juntas lär sig grundskoleelever att ta ansvar över att skydda sina områden där arorna lever.

Vänster: Rödpannade aror plundrar ofta böndernas majsåker under torrsäsongen när de naturliga födokällorna är knappa.

Höger: Evangelina Quispe från byn Torotoro representerar Bartolines, en Boliviansk kvinnogrupp som är intresserad i att skapa administrativt juridiskt skydd för deras samhälles land.

Vänster: Sixto Aguilar är en parkvakt från Cactacea Garden Protected Area som lär barn att identifiera och skydda naturliv.

Höger: Vilda rödpannade aror vilar i dalen.

RÖDPANNAD ARA

(Ara rubrogrenys)

VÄRLDSPOPULATION:

< 800, minskande.

VAR HITTAS DEN:

Begränsad till ett litet område på Andernas östra sluttningar i centrala och södra Bolivia.

HOTSAMMANFATTNING:

Hotad av allvarlig habitatförlust, fångst för handeln och ökad förföljning som skadedjur på grödor.

OM FÖRFATTARNA:

Jhony Salguero Colque är operativ direktör för Parrot Conservation Bolivia (CLB).

Christian Orgaz är programkoordinator för Parrot Conservation Bolivia (CLB).

José Antonio Díaz Luque är verkställande chef för Parrot Conservation Bolivia (CLB) och bevarandeprogramsansvarig för WPT-Bolivia.

PSITTANYTT

FÖRRYMDA SÄLLSKAPSPAPEGOJOR ÄR NU NATURALISERADE I 23 AMERIKANSKA STATER, ENLIGT STUDIE

Stephen Pruett-Jones, PhD, en ekolog från University of Chicago som vanligtvis studerar vilda fåglar i Australien, noterade en stor flock munkparakiter (*Myiopsitta monachus*) under sin dagliga pendel förbi Hyde Park. Efter att ha skickat ut sina studenter för att studera fåglarna och organisera ett årligt labbprojekt för att räkna dem, påbörjade han en större studie om förvildade papegojor i USA.

Pruett-Jones slog sig ihop med ett par andra forskare för att granska data från Audubon Societys jul-fågelräkning och Cornell Lab of Ornithologys eBird om fågelobservationer från 2002 till 2016. De fann att 56 olika papegojarter hade setts i det vilda i 43 stater, många av dem förrymda sällskapsfåglar. Av dessa häckade 25 arter i 23 olika stater. De vanligaste arterna som rapporterats var munkparakiter, rödkronade amazoner (*Amazona viridigenalis*) och nandayparakiter (*Aratinga nenday*). Pruett-Jones säger att det nu finns fler rödkronade amazoner som lever i Kalifornien än vad som finns i deras naturliga habitat i Mexiko.

Läs mer: tinyurl.com/y2I57ty8

MESOAMERICAN PARROT CENSUS NETWORK - NY MEDBORGARVETENSKAPSINSATS STARTAS

Antalet gulnackade amazoner (*Amazona auropalliata*) minskar kraftigt på grund av fångst och skogshabitatförlust. Det nyligen startade Mesoamerican Parrot Census Network (mesoamerikanska papegojräkningsnätverket) letar efter kvalificerade volontärer för att hjälpa till att hitta och räkna gulnackade amazoner på deras sovplatser, vilket skulle låta forskare få kunskap om deras populationsstorlek och utbredning i deras område i Centralamerika. Den nya gruppen välkomnar kommentarer och frågor om nätverket på sin Facebook-sida, och uppmantrar andra att dela foton, historier och tankar om vilda papegojor.

Hemsida: parrotcensus.com Facebook: fb.com/parrotcensus

2020 ÅRS PAPEGOJKALENDRAR - NU TILL SALU!

Försäljningsintäkterna stöder papegojbevarande.

Skaffa ditt exemplar online: parrots.org/shop

DEN IDEELLA ORGANISATIONEN ECHO PUFFAR FÖR ÅTERPLANTERING AV SKOG PÅ HOLLÄNSK Ö I KARIBIEN

WPTs partner Echo började nyligen en ny kampanj, My Bonaire Tree ("Mitt Bonaire-träd"), för att väcka medvetenhet och finansiering för återplanteringen av Bonaires försvinnande skogsvegetationsområde. Under de senaste två och ett halvt århundraden har Bonaires unika torra skogshabitat ändrats dramatiskt, vilket har ödeläggande effekter på inhemska djur och människor. Genom projektet Adoptera Ett Träd kan man hjälpa till att säkerställa överlevnaden för arter såsom den sårbara gulskuldrade amazonen (*Amazona barbadensis*), som är beroende av skogarna.

Läs mer och adoptera ditt träd: mybonairetree.org

BOKRECENSION

DEN BLÅBUKIGA PAPEGOJAN

Författare: William Fagus

Sidal: 358 | ISBN: 978-1791993603

En nöjsam läsning för alla åldrar - denna bok tar dig på en resa av upptäckt och äventyr när den Blåbukiga Papegojan försöker ta reda på hur hans liv skulle kunna vara. Boken börjar med att den Blåbukiga Papegojan bor i en bur i en lägenhet i staden, oförmögen att kunna flyga och utan att minnas livet innan buren. Efter att ha lärt känna några lokala sparvar rymmer han från lägenheten och ger sig av på en resa för att upptäcka vem han är... och han möter många oförglömliga karaktärer längs med vägen.

En underbar bok, som fångar vänskap och att hitta hem, späckad av en del otroligt roliga fotnoter från författaren. En rörande, fängslande och rolig historia som kommer stanna med dig länge efter att du läst den.

Skaffa din kopia från författarens hemsida: williamfagus.com

PAPEGOJOR I DET FRIA

HOFFMANPARAKIT

(Pyrrhura hoffmanni)

Dessa slående små parakiter är lika glada över att festa på ett äpple någon gång då och då, som de är ätandes inhemska frukter och fikon. De finns på Costa Rica och Panama i Centralamerika.

Photo © Corey Raffel

FÅ TILLGÅNG TILL TIDIGARE UPPLAGOR ONLINE PÅ: PSITTASCENE.ORG

(Engelska, holländska, tyska, italienska, portugisiska, spanska och svenska)